

[Finansministeren]

har jo også været i stand til at opnå et overskud ved forholdsvis enkle midler, efter hvad jeg har forstået, og det ønsker vi ham til lykke med, men hans principper er i og for sig de samme som det, vi her taler om. Det er en appel til den enkelte om at yde en indsats, for uden den kan det hele simpelt hen ikke fungere.

Fru Lone Dybkjær siger, at det skal være langsigtet, for ellers nytter det hele ikke noget. Det er jeg også enig i. En række af de ting, vi her taler om, kan måske først træde i kraft med finanslov 1985. Andre ting hænger på, hvordan overenskomstforhandlingerne i foråret 1985 afsluttes. Så er der noget, der først ind i anden halvdel af 1980'erne bliver til noget, og endelig er der noget, der aldrig bliver til noget, for under arbejdet med disse ting vil vi opdage, at der er nogle af forslagene, der ikke er så gode, som vi først troede. Så finder vi bare nogle andre. Det vigtigste er, at hele processen kommer i gang.

Endelig er det vigtigt med politisk bredde. Det tør nok siges. Det vil ikke blive en moderniserings-, men en forvirringsproces, hvis man den ene dag skal operere med en stærk decentralisering, og den næste dag kommer nogle mennesker til, som mener, at det hele skal køre meget centralistisk.

Jeg er også enig i det med forsøgsordningerne. Det understreger vi også et enkelt sted i redegørelsen. Jeg har sagt til de kommunale organisationer, at vi finder, det ville være en god idé, ikke mindst når vi taler om brugerbetjening, om vi kunne finde nogle enkeltområder eller måske nogle enkelte kommuner eller amter, hvor vi kunne prøvekøre nogle ændrede måder at betjene borgerne på, og der kan også være andre felter, hvor vi skal starte med en prøveordning, inden vi kaster os ud i meget vidtrækkende omlægninger.

Jeg håber, at vi kan vende tilbage til pensionsforholdene. Det er et vigtigt problem. Der står ikke meget om det, men det, der står, synes jeg til gengæld markerer klart, at vi godt ved, at i de kommende år, hvor tilgangen til den offentlige sektor vil blive meget begrænset, og hvor der ikke vil være den samme kvantitative vækst, får vi et problem, hvis ikke de folk, der har ledende funktioner, har mulighed for at komme væk, enten ved at forlade den offentlige sektor eller ved at

komme over i retrætestillinger eller på anden måde give plads for den yngre generation.

Jeg tror, jeg har gjort nogle bemærkninger til fru Anne Grete Holmsgård. Det skal jeg ikke gå meget ind på. Jeg vil dog lige sige, at der var nogle kedelige mistanker, der var noget stærkere fremført end dem, hr. Bjørn Poulsen kom med, om, at det hele var et dække over nogle grimme besparelser. Det må jeg altså tilbagevise, men jeg tager det frem her, fordi fru Anne Grete Holmsgård siger: hvordan skal f.eks. det med puljer til de enkelte institutioner virke? Er det ikke bare et forsøg på at lægge slagsmålet ud? Ja, jeg vil ikke bruge det udtryk, men vi ønsker da, at så mange som muligt skal være med til at tage et ansvar. Vi ønsker, at så mange som muligt skal være optaget af, om deres skole eller sygehus eller sygehusafdeling nu fungerer bedst muligt. De skal ikke have lov til – det tror jeg heller ikke de fleste ønsker – at dække sig ind bag nogle få, og de politisk valgte kan slet ikke styre alle detaljerne. Derfor ønsker vi at lægge en række overvejelser ud.

Jeg siger tak til hr. Arne Bjerregaard, som meget korrekt og kyndigt påpeger risikoen for, at den almindelige træghed og konservatisme fører til, at en del af det ikke bliver til noget. Det håber vi ikke bliver tilfældet denne gang. Jeg tager ikke den beskedne offentlige opmærksomhed som udtryk for noget sådant. Der kan være andre forhold – vi er tæt op mod jul – som gør, at interessen har været lille.

Jeg tror, jeg har svaret hr. Ole Henriksen på hans lille indlæg om, hvordan jeg ser på arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. Det vil ikke blive ændret i forhold til det bestående, for det er slet ikke det, vi taler om. Vi taler om, hvordan man kan delegerer noget kompetence.

Endelig er der spørgsmålet om, hvordan vi kommer videre. Jeg takker foreløbig for den meget stærke interesse, der har været givet udtryk for i dag, og for den tilslutning, der har været til en række af de væsentlige principper. Det er klart, at regeringen i samarbejde med finansudvalget og folketingets øvrige udvalg vil udmønte en række af tingene. Andre spørgsmål vil vi arbejde videre med sammen med de offentligt ansattes organisationer og de kommunale organisationer. Jeg håber, at vi med regelmæssige mellemrum